

Learning Journey 2019 - YouChange China

Zaterdag 9 november - spannend en trots

De Learning Journey is weer begonnen!

Uitgezwaaid door Sterre, Jip en Monique ben ik zojuist in de trein naar Schiphol gestapt.

In augustus, september en oktober zijn de voorbereidingen gedaan, hebben we twee voorbereidende teamsessies begeleid, zijn de eerste teampatronen en interacties zichtbaar geworden, hebben de deelnemers hun individuele leerdoelen geformuleerd, en vandaag begint het hoofdprogramma. De journey zelf, een 12 dagen durende snelkookpan waarin hard gewerkt, gereflecteerd en geleerd wordt. Spannend!

Hoe zal het gaan? Lukt het de groep om in korte tijd echte impact te hebben met hun opdracht? Kunnen we de YouChange staff empoweren? Wordt ons team een team? Gaan mensen vol in de leerstand? Of komt er soms wat weerstand? Kan ik als teamcoach brengen wat ik graag breng, en tegelijkertijd mijn grenzen en stemmetjes ook bewaken?

Zoals gezegd, spannend... En trots!

Trots op alweer onze 9e Learning Journey voor Accenture. Trots op Accenture, dat ze deze MVO projecten steunen en faciliteren, en de 10 gemotiveerde teamleden die dit aan willen gaan.

Trots op YouChange, de NGO waar we voor gaan werken. Hun doel is om armoede te bestrijden op het platteland in China, en ze richten zich op Women Empowerment (plattelandsvrouwen ondersteunen bij het opzetten van kleine (e-)business), Teacher Programs (leraren op het platteland ondersteunen in hun kennis, vaardigheden en technieken om op die manier beter onderwijs te realiseren), en Village Development (stimulering en professionalisering toeristische aantrekkingskracht van het platteland).

En trots op SharedWorld, en mijn collega Tanja met wie ik deze Journeys realiseer!

Op naar een impactvolle reis voor alle betrokkenen!

Zondag 10 november – spugen, “alien” en teamdebrief

De cultuurcontrasten zijn er alweer. En daarover niet oordelen is de generieke uitdaging maar je kunt natuurlijk wel je voorkeuren hebben.

Dus in het vliegtuig hardop rochelen en dan voor mijn neus in de prullenbak spugen, tja ... gelukkig wel IN de prullenbak.

En het immigration formulier noemt mij consequent een “alien”. Niet een foreigner, nee een “alien”. Blijf.

Maar goed, deze alien heeft een fijne vlucht gehad, helaas nauwelijks geslapen maar wel gelezen en een filmpje gekeken. Rond de middag in het hotel, installeren en dan van 13-15u even slapen (niet te lang want dan lukt het vnv niet meer). Daarna rustig aan, paar boodschapjes gekocht, met de metro naar het Plein van de Hemelse Vrede. Erg druk, veel security, maar wel mooi om te zien by night.

China is technologisch enorm ver, onbemande winkels, futuristische gebouwen en technieken. Contant geld is er inmiddels vrij abnormaal, ik werd een soort van uitgelachen toen ik in een winkeltje met creditcard wilde betalen, en toen dat niet kon vervolgens bankbiljetten tevoorschijn haalde. Contant geld, wat is dat? Iedereen betaalt met de telefoon.

's Avonds komen we als team bij elkaar voor het eerste complete diner, een toast op het begin, en de eerste teamsessie om af te stemmen voor morgen!

Heerlijk gegeten, goede sfeer, en een meeting waarin het team over elkaar heen buitelde van de ideeën en wensen en meningen. Veel energie en drive, maar men was vooral aan het zenden en overtuigen. Het luisteren en elkaar echt willen begrijpen verdient nog aandacht, waardoor mensen afhaakten en flinke irritatie ontstond, dus daar hebben we meteen een eerste debrief aan gewijd. De Journey is nòg meer begonnen!

Rond 22.30u naar mijn kamer, ik ben enorm moe door de nachtvlucht, het tijdsverschil en de eerste indrukken. Ik probeer nog aantekeningen te maken maar val letterlijk in slaap boven mijn schrift dus het is verstandiger om te gaan slapen.

Maandag 11 november – survival of the fittest, Confucius en pizza

Lekker samen ontbijten als groep, er heerst een fijne spanning, verwachtingsvol. Vandaag de eerste dag met Youchange samen.

We hebben afgesproken om met de metro naar het Youchange kantoor te gaan.

De metro was een goede Learning Journey ervaring. Wachten voor de metro gebeurt in prachtige rijen. Maar zodra de deuren opengaan is het survival of the fittest. Duwen, beuken, wringen en wurmen is toegestaan, alles om alsnog in de metro te komen (mensen worden letterlijk van buiten aangedrukt om het te laten passen), ofwel om uit de metro te komen (en wat doe je als andere reizigers de weg blokkeren? Beuken ja!).

Niet per se erg comfortabel, maar wel een belevenis, als sardientjes in blik en de vage grens tussen assertiviteit/eigen belang behartigen versus onfatsoen/lichamelijke agressie.

Vervolgens lopen we vanuit het metrostation naar het kantoor. Beijing is een enorme stad: 20 miljoen inwoners, futuristische wolkenkrabbers, en de wijk waar wij zitten met ons hotel (ambassadebuurt) en de wijk waar het kantoor van YouChange in een overheidsgebouw zit, zijn vrij luxe. Dus hier bepaald geen survival gevoel, maar welvaart. Dat zal op het platteland anders zijn, alsook in de armere “hutongs” (ommuurde arbeiderswijkjes) in Beijing. Die kant gaan we vast ook nog ontdekken.

Aangekomen bij het kantoor, staan onze twee contactpersonen ons al op te wachten buiten de hoofdingang. Mooi voorbeeld van connectie maken, en gastvrij zijn, heel bewust.

Ook krijgt ieder teamlid een goody bag met een pen, een schrijfblok, een folder en een speldje van YouChange. Wat een zorgzame, warme ontvangst.

Iedere maandagochtend doen ze een soort weekstart, met eerst het lezen in een beroemd boek over allerlei “Confucius” regels en richtlijnen, en daarna een projectbespreking/presentatie en discussie. Bijzonder om daarbij aanwezig te zijn en te zien hoe dit “samen lezen” gaat, met zoveel focus en aandacht. En wij mochten daarna meedoen met het uitwerken van een opdracht in de subgroepen, dus we zijn als Learning Journey groep meteen aan de slag gegaan met YouChange en kunnen mooi integreren op deze manier.

Overigens, dit artikel van Confucius, heeft als titel “The great learning”! Dus hoe toepasselijk, dank u meneer Confucius.

Na afloop van de weekstart neemt de LJ-groep het initiatief om onze persoonlijke introducties te doen, aan de hand van een 30 seconden pitch die ieder teamlid over zichzelf heeft gemaakt, met foto's en persoonlijke informatie. Een mooie manier om ons voor te stellen. Als we daarna ook nog onze meegebrachte kadootjes uitdelen (drop, pepernoten, taai taai) hebben we in ieder geval ons “visitekaartje” afgegeven.

YouChange heeft voor ons een lunch geregeld op kantoor, met pizza en friet en zo, zodat we vandaag door kunnen werken. Waarschijnlijk denken ze dat ze ons een groot plezier doen met dit westerse eten, maar we gaan de volgende keer graag voor meer authentieke gerechten.

Tijdens de middag worden de 3 projecten nogmaals uitgebreid toegelicht en wordt de opdracht steeds iets verder verduidelijkt. Veel informatie tijdens deze dag, waar het team in 3 subgroepen mee aan de slag gaat (het LJ team heeft gekozen voor een structuur met 3 subteams en een algemene procesleider).

's Avonds een goede teamdebrief gehad om de eerste dag te evalueren, onze eigen groepsprocessen te bekijken en de blik weer naar morgen te richten. In ieder geval werd er vandaag in de groepssessies al wat beter naar elkaar geluisterd dan zondagavond, maar er zijn nog genoeg punten op de i te zetten.

Vandaag nog een paar mooie pareltjes mogen optekenen vanuit de visie van de oprichter van YouChange:

- All of the world's problems stem from mankind; mankind's problems stem from the human heart.
- If we can learn and grow in an all-around manner; that would be our greatest gift to society.
- Pass love to the others.
- If you empower a woman, her entire family will benefit.

Dinsdag 12 november – informatie, flexibele planning en spanning

Dag 2 van de journey. Na het ontbijt en wederom een metro-avontuur (toch even wennen, dat proppen en duwen) trappen we bij YouChange af met een korte teamsessie. Daarna wordt het een intensieve dag in de subgroepen, om zoveel mogelijk informatie te verzamelen vanuit de YouChange stafleden die verantwoordelijk zijn voor die deelprojecten. En naast informatie verzamelen, en de focus van de opdracht scherpstellen, natuurlijk ook het vertrouwen en de relatie opbouwen door samen te werken en in gesprek te gaan.

Ik verdeel mijn tijd over de 3 subgroepen, mooi om te zien hoe men aan het graven is naar informatie, aan het checken rond de opdrachtformulering en mogelijke toegevoegde waarde die men kan bieden. De taal is toch wel een barrière, gelukkig zijn er diverse stafleden die goed Engels verstaan en spreken, maar het vertaalproces kost veel tijd en soms raak je letterlijk "lost in translation", dat kan leiden tot langdurige spraakverwarring aan twee kanten. Chinees is echt lastig, ook om te spreken, doordat ze met allerlei mond/keel/tong klanken werken.

Met de lunch ga ik mee met een subgroep en een YouChange staflid, die ons meeneemt naar een restaurant gespecialiseerd in Peking Eend. Sowieso heerlijk gegeten, en heel leuk om te zien hoe de eend wordt gesneden met veel ritueel en ceremonie (je hebt een speciaal diploma nodig om dit te kunnen en mogen doen).

In een Learning Journey zijn er meestal vele verrassingen, veranderingen, en planningsflexibiliteit. Zo ook vandaag, want eigenlijk zouden we na de lunch nog 3x kort in gesprek gaan over de 3 hoofdprojecten voor onze opdracht, de gedachte was 3x20 minuten... Dus uiteraard was na 1 uur het eerste project besproken, en hebben we er uiteindelijk ruim 3 uur aan besteed... Tot zover onze poging tot planning volgen ...

Het blijft op dit moment nog wat zoeken in de precieze scope en verwachtingen van de opdracht, alsook in de structuur en beslissingsbevoegdheid van onze gesprekspartners. Zo is vandaag de hele dag een manager betrokken die eigenlijk weinig met de projecten te maken heeft, maar wel vloeiend

Engels spreekt en dus kan vertalen. Vandaag levert veel informatie op, en tegelijkertijd ook veel nieuwe vragen.

Vandaag ook al een begin gemaakt met de eerste coachingsgesprekken, waarin we het coachcontract met de leerdoelen bespreken, en de ervaringen tot dusver. Fijn en mooi om deze gesprekken te voeren. 1 van de gesprekken werd echt getriggerd door een discussie/meningsverschil tussen twee teamleden, dus daar konden we meteen op doorgaan op aansluiten, qua feedback, leerdoelen en focus. Het was een challenging gesprek omdat de emotie/irritatie bij mijn gesprekspartner erg hoog zat. Welcome to the Learning Journey! Omgaan met onzekerheid, veranderingen, verschillen in verwachtingspatronen, voor alle betrokkenen (ook voor mij!) altijd weer uitdagend en spannend.

We hebben afgesproken om vanavond in een bar de debrief te doen, om mensen ruimte te geven tussen 1830-2030u om eigen dingen te doen. Prima om dat zo te doen, wel wat uitdaging door muziek, onderbrekingen enzovoorts, maar met de nodige focus en dichtbij elkaar zitten hadden we een goed gesprek.

Vanmiddag hing er overigens zware smog in Beijing, 1 van onze contactpersonen waarschuwde ons zelfs specifiek dat het buiten very unhealthy is. Ondanks het feit dat scooters en brommers alleen nog maar elektrisch mogen zijn, en steeds meer auto's ook elektrisch rondrijden, blijft smog een heel groot probleem. Als het een dag niet waait, zit de lucht meteen dicht. Schijnbaar grotendeels veroorzaakt door kolengestookte stadsverwarming.

Woensdag 13 november – focus, coaching en karaoke

Projectdag 3. De subteams zijn nog steeds volle bak aan het vragen, onderzoeken, checken, en uitdenken wat de klantvraag precies is, waar dit vandaan komt, waar we ze mee kunnen helpen in deze korte tijd, enzovoorts. Ondertussen voer ik nog enkele 1 op 1 gesprekken, om te checken met welk gevoel men so far in deze journey zit, en met name om de eerste feedback al te geven en de blik te richten op het gewenste gedrag, in te zetten kwaliteiten en leerdoelen en -experimenten.

Het is vandaag ineens minstens 10 graden kouder, en het waait zo hard dat mensen op straat echt uit balans worden geblazen. En in het hoekkantoor op de 23^e verdieping giert en fluit het door het raam.

Ook vandaag weer waren er verrassingen, zoals een plotseling ingelaste meeting om 17u maar toen het zo laat was, was de initiatiefnemer nergens te bekennen. Navraag leverde ook niks op, dus ... een kleine misverstanden.

In de avond gaan we eten met een deel van de YouChange staf, en daarna Karaoke.

Naast een lekker diner en veel gezelligheid, samen met YouChange, heb ik er ook van geleerd dat de manier waarop wij NL karaoke doen, behoorlijk mijlenver afstaat van hoe de Chinezen het doen. Wij zingen vooral zo hard mogelijk, maken lol, geven de microfoon aan elkaar door, spoelen gerust het liedje verder Maar de Chinezen, geven echt een optreden, met een serieuze focus. En toegegeven, 1 van de deputy secretaries zong echt ongelooflijk goed ... Toen voelden wij ons wel even de stereotypische lompe Nederlanders.

's Avonds mijn spullen weer inpakken, want morgen gaan we met de trein naar Leishan. Heel benieuwd naar de field visit.

Donderdag 14 november – reisleader, peper en coachen met bijna 300 km/u.

We gaan vrijdag en zaterdag verschillende projecten bezoeken waar YouChange mee bezig is. Deze projecten vinden plaats in Leishan, 2000 kilometer van Beijing (ze werken in heel China, in de rurale gebieden). Voordat we in de trein stappen, doen we nog een debrief op het station, omdat het

gisteravond niet lukte door het avondprogramma. Deze debrief wederom om te checken hoe mensen erin zitten, en vooral ook om de focus voor de fieldvisit scherp te stellen: informatie verzamelen over de projecten en de richting waarin het team al denkt qua opdrachtinvulling en impactvol advies, maar vooral ook om te zien en horen en voelen wat YouChange echt doet, wat het oplevert voor de beneficiaries.

Overigens, omdat ik in september al tegen de groep zei dat de teamcoach NIET de reisleader is, en ik dus NIET allerlei praktische en logistieke zaken regel, kreeg ik een YouChange zonneklep en een Chinees vlaggetje om als ware reisleader de groep naar de juiste terminal te leiden. Ik heb het met plezier gedaan.

Met de hogesnelheidstrein zijn we in 10 uur op onze bestemming, een comfortabele reis, veel beenruimte, eten aan boord dus vrij comfortabel. Behalve dan dat in mijn maaltijd 1 pepertje zat ... ik heb nog nooit zoiets meegemaakt, mijn hoofd ontplofte, ik ging zweten, het was echt niet te harden. Blussen met rijst hielp minimaal, maar gelukkig was het na een kwartier weer rustig, en heb ik er verder geen last van gehad. Tijdens deze reis heb ik de resterende 5 coachgesprekken gevoerd, in een (gelukkig) verder lege coupe. Dus de reistijd ook goed benut, mooie gesprekken.

Ondertussen wordt het landschap meer heuvelachtig, met rijstvelden, mooi om te zien. En dan om de zoveel tijd weer een indrukwekkende stad met hoogbouw. Een stad met 1 miljoen inwoners is klein hier. In Leishan vlug inchecken en dan eten met onze 3 YouChange begeleiders, lekker "hotpot", soort fondue.

Vrijdag 15 november – rijstwijn, empowerment, vieren van het leven en Disney

Dag 1 van de fieldvisit, reuze benieuwd wat we te zien en horen krijgen! Na een local breakfast (dus hier geen toast en cornflakes, maar allerlei gerechten waarvan je niet precies weet wat het is en wat erin zit, maar heerlijk) gaan we naar het "Longtan Village Project". YouChange helpt dit dorp om hun traditionele Miao-cultuur (Miao is één van de vele etnische groepen in China) te bewaren, en te zorgen dat dit dorp voldoende inkomsten heeft om te kunnen blijven bestaan.

We worden net buiten het dorp opgewacht voor een traditioneel Miao-welkom: prachtige, kleurrijke kleding, houten instrumenten, en het drinken van rijstwijn. Om 9 uur 's morgens. Deze wijn maakt een belangrijk onderdeel uit van de Miao-gastvrijheid, dus hier moet je duidelijk je grenzen stellen anders krijg je overal waar je komt een flinke kom, en dat komt de informatie-verwerking en focus niet ten goede...

In het dorp krijgt een 70-jarige vrouw ons in de gaten, en nodigt ons uit in haar huis, waar ze eten aan het maken is. Dus ... we worden meteen uitgenodigd voor de lunch, maar dat kan echt niet wat het is nog vroeg en we hebben nog andere dingen te doen. Dan maar rijstwijn! (verstandig genoeg vlucht de helft van de groep weg, maar enkelen van ons namen de honneurs waar). Vervolgens wilde onze energieke oma nog een groepsfoto, maar daarvoor moest ze zich eerst omkleden want haar kleding was niet helemaal schoon. Wat een leuke vrouw.

We hebben een gesprek met de village leader die vertelde over de economic & spiritual poverty die ze willen oplossen. Economic door te zorgen dat bezoekers/toeristen dit klassieke Miao dorp weten te vinden, en spiritual door aandacht te geven aan opleiding, niet alleen de "gewone" schoolvakken maar ook de typische Miao kunst, dans, muziek, rituelen.

We bezoeken de lokale basisschool waar de kinderen zelf aan het werken en studeren zijn, waarbij 1 leraar tussen de klassen pendelt om instructie te geven, vragen te beantwoorden. Normaal is er nog 1 leraar (tevens het schoolhoofd maar die is er vandaag niet). En de kids zitten stil en gedisciplineerd

aan hun tafeltje te werken. Als wij komen, en de klassen mogen bezoeken, wordt het feest! Tikkertje, Engels oefenen, pepernoten eten. Sommigen gaan helemaal door het lint, erg grappig.

Daarna gaan we lunchen bij een recent geopend restaurantje: heerlijk eten, een tafel vol, en het echtpaar vertelt vol trots over hun plannen, de steun vanuit YouChange.

Morgen is er een Miao feestdag, dus als we na de lunch nog even rondlopen en bijna weer naar ons volgende project moeten, worden we uitgenodigd om bij de rituele slachting van een koe te zijn, ter ere van die feestdag morgen. Uiteindelijk hebben we het niet gezien omdat we door moesten naar de volgende projecten.

's Middags bezoeken we twee beneficiaries van het "Women up" project, waarbij YouChange vrouwen steunt bij het opzetten van hun eigen onderneming. De eerste dame heeft een borduur-atelier, om de traditionele Miao gewaden te borduren maar ook allerlei andere mooie dingen te maken (tasjes, portemonnees, buttons etc). Ook rijden we naar een afgelegen plek, waar een beetje verstopt in een soort dal, een huis op een prachtige plek ligt, waar een zilver atelier is gevestigd. Naast de vrouw die dit leidt, ondersteund door YouChange, werkt haar familie hier mee. De vrouwen zijn erg blij met de steun van YouChange, met name om hen te leren hun producten te vermarkten en verkopen. Dat doen ze hier heel veel met TikTok, dat we in NL vooral kennen vanwege de leuke filmpjes en muziek waar kinderen creatieve bewerkingen mee maken. Maar hier is het een echt marketing- en verkoopkanaal.

Een ander aspect waar de vrouwen de grootste toegevoegde waarde ervaren vanuit YouChange, is "confidence and values". "Ze helpen me om met meer zelfvertrouwen te werken, maar ook nog breder, meer te vertrouwen op mezelf en niet afhankelijk te zijn van mijn man, of anderen. Het helpt me in het vinden en volgen van mijn waarden." Dat is een mooi resultaat...

Op weg naar dit laatste atelier, komen we uit bij een Miao-uitvaart. De kist, aan lange palen gebonden om te kunnen dragen, staat midden op de weg, en er wordt gedanst, gezongen, muziek gemaakt. Het is uitbundig, en er wordt met snoep gegoid. Want de Miao people vieren het leven, dus als iemand overlijdt, vier je zijn of haar bestaan, vier je dat deze persoon bij ons is geweest, en wat dat allemaal heeft gebracht. Mooi om er zo naar te kijken. Vieren van het leven.

's Avonds gaan we naar Disneyland! Althans, we gaan naar een soort openlucht museum, grootste Miao village in China, met de huizen helemaal in stijl, allerlei winkeltjes, iedere avond een show waarin de Miao cultuur, dans, kleding langs komt. Gepresenteerd door hippe, rap pratende presentator met oorbel en glitterjasje. Inclusief 3 vrijwilligers uit de zaal die een verkleedspel moeten doen, afzakkende broeken, hilariteit alom. En de winnaar krijgt het rijstwijn drankritueel. In het dorp rijden elektrische busjes rond om de bezoekers van A naar B te brengen. Er wonen en werken nog traditionele Miao, maar ook heel veel niet-Miao people. We moeten allemaal best wel schakelen: wat zien we hier eigenlijk? Wat vinden we hier van? In gesprek met onze YouChange collega's vertellen zij vol trots dat ze snappen dat dit alles "geconserveerd en geënceneerd is" maar dat het heel goed inzicht geeft in de Miao. Al met al een mooie afsluiting van een lange dag met veel indrukken.

Qua opdracht, informatie en ownership: vandaag stond de groep vooral in de "volg-stand", tijdens de gesprekken en interviews was de energie niet hoog, dus ik denk dat we er vandaag niet alles uit hebben gehaald wat er in zat. Dat koppel ik morgenochtend terug als we een ontbijt / teamdebrief doen, zodat we de zaterdag met meer focus, energie en eigenaarschap besteden.

Zaterdag 16 november – eigenaarschap , groepsfoto's en struggles

Zoals gezegd, tijdens het ontbijt even de neuzen weer dezelfde richting op gezet, men herkende de feedback, en er worden afspraken gemaakt hoe we dat vandaag anders kunnen doen. De subgroepen van de opdracht gaan meer eigenaarschap pakken in de interviews en gesprekken, we

gaan meer in kleine groepjes in gesprek met de beneficiaries om meer interactie en diepgang te creëren.

Vandaag bezoeken we een thee-fabriekje en een kleding-atelier. Allebei gerund door hele trotse en krachtige vrouwen, die weten wat ze willen, hard werken aan hun toekomst en grote plannen hebben. En tegelijk is het ook een struggle, want de theefabriek heeft bijvoorbeeld nog steeds schulden, en de kleding-dame zoekt grotere afnemers om continuïteit te kunnen waarborgen. YouChange heeft nauw contact met hen, begeleidt hen op verschillende vlakken. Dat is hartstikke mooi, tegelijkertijd ontstaat in de groep ook de zorg dat ze heel veel effort steken in enkele deelnemers van het programma, en dan ook nog eens op heel veel verschillende thema's tegelijkertijd. Dit zou wel eens 1 van de aanbevelingen kunnen worden.

Wederom een heerlijke "hotpot" lunch, en ja hoor, wederom met het Miao-ritueel waarin je rijstwijn drinkt uit een kommetje, maar ze vanuit verschillende potten een soort waterval creëren zodat het kommetje vol blijft en je moet blijven drinken. Deze keer aangejaagd door een hele enthousiaste Miao-dame, die voor iedereen een lied zingt terwijl je te drinken krijgt.

1 van de YouChange begeleiders vindt blijkbaar ook nog eens dat "Coach" als eerste moet, en voor de bonus ook nog eens een laatste keer. Gelukkig gaf ik aan dat ik echt maar heel weinig wilde, en daar gaven ze gehoor aan, anders was de middag minder productief geweest denk ik. Zoals Asterix en Obelix al zeiden Rare jongens, die Romeinen.

's Middags gaan we naar een school in het kader van het Youth Teacher Empowerment Program. YouChange steunt en begeleidt jonge leraren die in de remote areas willen werken, omdat daar de leegloop van leraren groot is zodat het onderwijs op veel plekken in gevaar komt. Ook al is het zaterdag, er zijn 5 leraren, de schooldirecteur, en het hoofd Education van de provincie aanwezig om met ons in gesprek te gaan. Ook zijn er veel leerlingen, die hier inwonend zijn ivm de reisafstand naar huis.

Eerst gaan we plenair in gesprek, en daarna in kleiner comite. Prachtige en aangrijpende verhalen vanuit de teachers, waarom ze dit doen, willen, waar hun zorg zit, wat het programma hen oplevert. Heel indringend en mooi.

Voor alle gesprekken van vandaag geldt dat de subgroepen het veel beter en scherper hebben aangepakt dan gisteren: meer focus, meer eigenaarschap, vandaag is de sfeer en energie erg goed.

Overigens, gisteren ook al, en vandaag: overal waar we komen moeten er groepsfoto's gemaakt worden, in wisselende samenstellingen en opstellingen, dus om een groepsfoto zitten we niet verlegen voor het foto-album.

Tijdens het interview door de subgroep, gaan de andere groepsleden sporten met de aanwezige kids. Basketbal, voetbal, badminton, tafeltennis, erg leuk. Ook nog een half uur met z'n allen sporten, en daarna korte debrief in een klaslokaal, om te evalueren hoe het ging vandaag en gisteren, en de blik ook alweer naar voren te richten, omdat we maandag nog maar 3 volle dagen hebben voor adviezen, producten, overdracht. Deze debrief viel niet mee, want we hadden uiteindelijk maar 10 minuten, en er schalde keiharde muziek door de hele school over de intercom ... Maar goed, wel een paar belangrijke punten kunnen uitwisselen, maar deze gesprekken verdienen meer tijd, rust en ruimte, en die was er tijdens de field visit onvoldoende.

Voordat we gaan eten een zeer intens gesprek gevoerd met 1 teamlid, die niet lekker in zijn vel zit in deze opdracht en deze groep. Eerlijk en kritisch gesprek van twee kanten, belangrijk om dit te kunnen doen en de gezamenlijkheid te blijven zoeken. Dus ook op dit vlak soms een struggle. Hopelijk lukt deze gezamenlijkheid ...

Vervolgens heerlijk eten, en 's avonds gaat een groep nog naar een kleine karaoke bar. Ik sluit aan voor 1 drankje en daarna naar mijn kamer voor wat schrijven, en uitrusten.

En om erachter te komen dat mijn wc verstopt zit! De receptionist spreekt geen engels dus de vertaalcomputer biedt een uitweg, anders had ik een foto moeten maken. Met handen en voeten en wijzen komt de boodschap over, en krijg ik, ook met handen en voeten de boodschap dat ik moet verhuizen naar een andere kamer. Dus mijn spullen vlug pakken, en voor 1 nachtje nog even verkassen.

Zondag 17 november – connectie en focus

Vandaag weer 2000 kilometer terug. De treinreis heb ik benut door mijn feedback naar de teamleden alvast voor een groot deel voor te bereiden. De trein zit helemaal vol, dus het is een zoektocht om iedere keer een plaats te vinden met enige privacy, maar uiteindelijk ook even in de 1^e klas kunnen zitten en heerlijk gewerkt, met toestemming van het treinpersoneel (na wat babylonische spraakverwarring op het begin).

Het team combineert tijdens deze treinreis het werken en afstemmen in de subgroep, focus op de opdracht en de aanpak voor maandag tot en met woensdag, ontspannen en uitrusten, maar ook een mooie teamactiviteit. Iedereen heeft namelijk een soort motto geformuleerd over zijn/haar deelname aan deze Journey. Ik wilde die maandagavond gaan uitwisselen, maar spontaan ontstaat dit "raden en delen van wie welk motto is" in de trein, met 11-en om elkaar heen, en dan een toelichting waarom men dit motto heeft gekozen. Fijn dat de groep ook op deze manier wat meer de connectie zoekt. Wat mij betreft begint er sinds zaterdag ook op teamniveau meer connectie te groeien.

Van 20 graden in Leishan weer naar 5 graden in Beijing, opnieuw installeren in het hotel, bellen met thuis en slapen om morgen fris te beginnen aan de laatste 4 dagen van de Journey!

Maandag 18 november – versnelling en alignment (op inhoud en proces)

Zo, de delivery mode komt eraan. We ontbijten extra vroeg, het team wil graag om 8u op kantoor zijn want men heeft een deel van de "Monday morning program" geadopteerd en voorbereid in de trein. Dus wij openen het kantoor en zetten alvast thee.

Na het Confucius lezen, gaat de groep een workshop geven aan YouChange over design thinking en knowledge sharing.

Om 9u Confucius, en daarna zijn wij. Oh nee, blijkbaar toch een ander project wordt besproken. En daarna ... nee nog een ander project. En nog een ander. Dus uiteindelijk om 11.40u kan onze groep aan de slag met hun plan (waar we hadden gerekend op volle bak werken aan de projecten vanaf ongeveer 11u). Tja, and again, welkom bij de Learning Journey.

In één van de projecten zat een mooie uitspraak, het ging over een technisch project op scholen, ondersteund door Boeing, met als slogan: "have a dream, fly to the sky!"

De workshop van het LJ-team ging heel goed: veel energie, veel enthousiasme, veel goede ideeën bij YouChange. En het Accenture team improviseerde goed en stelde razendsnel plannen bij. Erg leuk, en positieve reacties vanuit YouChange.

In de middag zijn de projectgroepen hard aan het werk, en er vindt een nuttig interview plaats met de secretary general van YouChange, die we vorige week helaas nog niet gezien en gesproken hadden. Maar het levert goede connectie op, en nuttige informatie over de scope van onze opdracht en een check of we op de goede weg zitten. En dat zitten we, is de strekking. Nu nog waarmaken.

's Avonds een uitgebreide teamdebrief, ruim een uur, met toegenomen scherpheid en goede herbevestiging van de werkafspraken en samenwerkafspraken! We komen in de versnelling, en dat

vraagt stevigheid, doorzetten en incasseren. Daarna nog een goede inhoudelijke alignment meeting van een klein uur zodat het team ook op inhoud op één lijn zit. Om 21u gaan we eten, sommigen kiezen voor relaxen, sporten, individueel doorwerken of anders.

Dinsdag 19 november – gezonde geest in een gezond lichaam, versnellen en vertragen

Vandaag gaat de wekker extra vroeg, want ik sluit aan bij een paar fanatieke sporters die al vaker zijn gaan lopen. Ik heb afgelopen week gekozen voor het uurtje extra slaap (goede keuze, een gezonde geest in een gezond lichaam) maar vandaag doe ik graag mee. We rennen naar een park en doen daar 3 rondes, waar om ons heen ook heel veel gesport wordt: dansen, badminton, tafeltennis, joggen, wandelen. Veel mensen die al zo vroeg aan het sporten zijn.

De groep geeft vol gas qua opdracht, en ik begin 's middags met de 1 op 1 eindgesprekken na nog een mooi coachingsgesprek met een teamlid. Mijn werkplek voor deze gesprekken is een koffiebar/bookstore op de begane grond, met een verstopt tafeltje in een hoekje, perfect.

Om 18.30u teamdebrief, kort en gefocust want a) dat kan want het loopt en b) we zitten nu ook in die eindfase, dan vindt de groep het niet fijn als ik te veel verdraag. Dus iedere keer de balans vinden tussen vertragen en benoemen/bespreken wat er beter kan en moet, en anderzijds ook ruimte geven aan de versnelling en resultaatgerichtheid. Dat is voor mij als teamcoach de voortdurende afweging.

We gaan eten in een heel klein lokaal restaurant waar de bediening het zo leuk vindt dat wij daar eten dat hij al filmend ons eten brengt. En eten bestellen vanuit een menukaart in het Chinees, zonder foto's, is erg leuk. En vraagt wat tijd.

Woensdag 20 november – versnellen, bijna lost in Beijing en pizza

Vandaag de laatste inhoudelijke dag, er moet nog veel gebeuren en die energie heerst er ook. Sowieso heeft het team besloten om vanaf einde middag te gaan werken vanuit het Beijing office van Accenture, zodat ze langer kunnen blijven, met goed internet, en goede, afgesloten focus.

In de ochtend is er een strakke alignment meeting met de groep over wat nog te doen, hoe op te leveren, hoe dit morgen over te dragen en te borgen, en wie wat doet, en daarna gaat ieder team aan de slag. Ik heb deze dag nog 6 mooie eindgesprekken, fijn om mijn uitgebreide feedback te kunnen delen met de deelnemers. En het wordt herkend, en gewaardeerd.

Op weg naar het Accenture kantoor valt mijn telefoon uit, dus zonder route en telefoonnummers voel ik me heel even "lost in Beijing", maar na even vlug opladen bij een koffietentje (gelukkig had ik de stekker mee) kan ik het kantoor toch vinden.

Daar voer ik nog 2 mooie eindgesprekken, en kan ik 1 subteam ondersteunen die, letterlijk 14 uur voor de oplevering, toch eerlijk toegeven dat er teveel onbegrip en irritatie is gegroeid en dat willen adresseren en oplossen, en dat is hen zelf niet gelukt. Met de individuele teamleden had ik dat al besproken, maar ze willen nu een teamcoaching voor de laatste sprint. Mooi dat ze om hulp vragen, en het werk een open, eerlijk, kritisch gesprek, met de wens om daadwerkelijk te groeien en verbeteren. Dus met goede afspraken en intenties stappen we uit de meeting room, en gaat het team verder aan de slag.

We blijven tot 23u op het kantoor, 's avonds is er pizza, bier en frisdrank, 1 subteam blijft zelfs tot net na middernacht, maar dan is alles ongeveer klaar genoeg voor een goede afsluiting. Morgen wordt nog een lange, hopelijk hele mooie dag.

Donderdag 21 november – excitement, borgen, feedback, vieren

Ik word wakker om 5.30u en kan niet meer slapen. Deels doordat de hotelkamers zo warm, maar ongetwijfeld ook vanwege de excitement over vandaag: afronden en terugkoppelen naar YouChange, laatste 2 eindgesprekken, en 's avonds de uitgebreide teamafsluiting. Ik ben benieuwd.

Tijdens het ontbijt wordt nog even de focus voor vandaag besproken. Het team is vroeg aanwezig, op verzoek van de secretary general is de eindpresentatie en afronding 's ochtends om 9u, omdat ze zelf in de middag niet op kantoor is. Om 8.58u zijn er nog maar 2 mensen, zal het weer helemaal anders gaan lopen ...??? Uiteindelijk stroomt om 9u het kantoor vol en kan het Accenture team beginnen.

En wauw, wat een goede opbouw, presentatie en inhoud. 1 teamlid begint en sluit later af met een verhaal over onze Journey, en de Journey van YouChange, en welke parallellen er zijn. Heel mooi en persoonlijk, en passend bij het leerdoel, dus een super experiment. Een ander teamlid verwoordt een hele heldere en tot de verbeelding sprekende kapstok en overall conclusies. Weer aan ander stipt aan hoe veranderingen tot stand kunnen komen. En vervolgens nemen de subgroepen iedereen mee in hun opdracht, bevindingen, oplossingen en borging. Echt een goed, interessant en gedegen verhaal, ik ben blij en trots met dit gedeelte alvast.

Daarna dankt het Accenture team YouChange met een paar kadootjes en warme woorden, en ... laat YouChange zien dat zij er ook wat van kunnen! Een grote slagroomtaart, kroontjes, kadootjes, nog meer kadootjes, mensen beginnen zich al zorgen te maken over de bagage die mee terug moet naar Nederland.

De festiviteiten duren uiteraard langer dan gepland, aansluitend nog lunchen, dus ook in de middag komt er nog een klein beetje pressure. Ik voer mijn laatste 2 eindgesprekken, fijn wederom, en het team doet nog enkele borgings- en overdrachtworkshops die zeer goed bezocht worden.

En lang leve de cultuurfoutjes die soms erg grappig zijn. Het Accenture team had mooie enveloppen gekocht om een geschreven boodschap te geven aan de projectteams van YouChange. Dus bij het geven, ontstond er wat verwarring aan de Chinese kant "Moeten we jullie geld geven?" Wat blijkt, het team heeft wedding enveloppen gekocht waar het bruidspaar om geld vraagt. Mooi op de laatste dag nog een mooi cultuurinzicht.

Om 17u nemen we afscheid van YouChange, en dat duurt even door alle gesprekjes en bedankjes en knuffels, maar met een voldaan gevoel gaan we terug naar het hotel, waar mensen de laatste feedback voorbereidingen moeten treffen voor onze teamafsluiting vanavond.

Iedereen is moe, maar we peppen ons op voor de teamsessie, in het restaurant waar we zondag 11 november ook zijn begonnen, in ons kleine prive-kamertje. We proosten, bestellen eten en gaan reflecteren. De groep kijkt tevreden terug op vandaag, op de overdracht en borging. Uiteraard zijn er zorgen over hoeveel er nou daadwerkelijk zal beklijven en veranderen, die zorg is er altijd, maar tevredenheid en vertrouwen dat er enige impact is gemaakt, overheersen gelukkig. Zo kijk ik er ook naar, ik denk echt dat dit team een aantal hele nuttige en bruikbare instrumenten en vaardigheden en kennis heeft achtergelaten.

Daarna is het tijd voor de feedback challenge, altijd een beetje spannend en ongemakkelijk, maar dat hebben ze erg mooi en constructief opgepakt. Goede, kritische feedback, op respectvolle wijze gebracht, af en toe is er wat extra pijn of irritatie voelbaar wat aangeeft dat in die relatie nog wel wat te winnen was, maar dat hoort erbij. Een intense, leerzame ronde.

En daarna de compliment shower: prachtige complimenten, waardering, en erkenning op ieders unieke rol en bijdrage, heerlijk om zo af te sluiten, hopelijk "echoot" dit nog lang na bij de teamleden.

Daarna een laatste proost, en we sluiten de Journey formeel af! Het was wederom een mooie, intense en leerzame reis. En nu, is er tijd en ruimte voor vieren, ontspannen, uitblazen. En dat kan het team ook goed...

Vrijdag 22 november – voldaan, rust, Palace of Peace and Harmony

Met een heerlijk gevoel word ik wakker: voldaan en trots, en wetende dat ik vandaag helemaal zelf kan indelen. Ik ga lekker ontbijten, daarna een uurtje bootcampen, wat kadootjes kopen voor het thuisfront en daarna naar de Lama tempel Yonghegong, een hele grote Tibetaanse boeddhistische tempel. Het was eerst de residentie van keizer Yongzheng, en werd het "Palace of Peace and Harmony" genoemd. Mooi en fijn om daar rustig rond te lopen.

's Avonds sluit ik nog aan bij een deel van de groep voor een drankje en diner, en dan zoek ik mijn hotel op.

Zaterdag 23 november – naar huis, maar eerst nog even grenzen stellen

Wekker op tijd, de laatste spullen inpakken, en dan vraag ik of het hotel een taxi regelt, een regular taxi. Toch komt er een iets luxere auto, dus ik voel de financiële bui al hangen. Met een gewone taxi kun je voor 70-120 RMB naar airport, dus ik check bij de hoteldame wat de prijs is, en ze zegt RMB 100. Prima. Als we er bijna zijn, gaat de chauffeur met zijn vertaal-app in gesprek, het kost uiteraard 200 RMB. Er ontstaat een lange dialoog, steeds onvriendelijker, maar ik wil natuurlijk niet te veel betalen en ook niet dat ik uitstap en hij met mijn koffer wegrijdt. Dus met steeds bottere communicatie, en stelligheid, geef ik hem 20 RMB extra bovenop de 100 RMB die ik al gegeven had, en kijkt hij me vuil aan, al mopperend in het Chinees. En ik mopperend in het Nederlands. Lekker stelletje, zijn we zo saampjes.

Ik vind dat altijd lastig, want ik wil niet bedonderd worden, maar ook niet onfatsoenlijk communiceren, dus dit soort momenten zijn nodig maar niet per se fijn.

Hoe dan ook, ik ben er!

Door security, inchecken, nog meer security, en dan een sandwich halen, cappuccino erbij, en dit verslag afschrijven want zoals in iedere Journey had ik wel puf om korte steekwoorden bij te houden, maar niet om het verhaal echt te schrijven. Dus al wachtend lekker schrijven, in het vliegtuig ook nog een uurtje, en nu Ben ik klaar!

Ik ruim mijn laptop op, en ga zo een filmpje kijken, me verheugend op thuiskomen, opgehaald worden door Monique, Jip en Sterre. Ik kan niet wachten.

Blij. Tevreden. Trots. Leerzaam.

Voor YouChange, voor het Accenture team, en voor mijzelf. Als altijd...